

makelaar), culturele én politieke leven deel. Vrijwel meteen na terugkeer werd hij in 1973 gemeenteraadslid voor de Partij van de Arbeid en tot zijn eigen verbazing ook heel snel fractievoorzitter. In zijn *maidenspeech* zei hij daarover: 'Ik ben namelijk nog geen anderhalf jaar lid van deze raad en een week geleden wist ik nog niet dat ik hier vandaag zou staan. Maar ik klaag niet: met een zware taak is het als met een koud bad; doopt men alleen zijn tenen er even in dan rilt men, maar als men er zich helemaal vastberaden in stort wordt het al gauw behaaglijk.' Gerrit Schilder ten voeten uit. Hij móest zich er ook wel vastberaden instorten, want de politieke situatie was opmerkelijk. Voor het eerst was er een meerderheidscollege gevormd met uitsluitend wethouders van de Partij van de Arbeid, een uiterst omstreden kwestie. Gerrit verwoordde het destijds, nét in zijn nieuwe rol, met vooruitziende blik: 'Het feit dat de raad door verkiezingen tot stand komt noodzaak de gekozenen zich op een duidelijke wijze te onderscheiden. Wanneer de kiezers bij hun verkiezing onderscheid maken, is het onjuist daarna net te doen alsof alles één pot nat is.' Mede dank zij zijn plezierige persoonlijkheid is de totstandkoming van dat college relatief geruisloos verlopen, bleef men elkaar met respect behandelen en kon het college zijn bestuurlijke ambities waarmaken.

Maar zijn meest opmerkelijke inbreng is toch de Katendrecht-motie geweest, waarin het einde van de prostitutie op Katendrecht werd aangekondigd. Tijdens een werkbezoek samen met de kersverse burgemeester van Rotterdam, André van der Louw, werd het

beiden duidelijk dat de problemen rond de prostitutie op Katendrecht onacceptabele proporties hadden aangenomen. Weg ermee – simpel uitgesproken, maar niet simpel uit te voeren. Toch is het gelukt. Gerrit Schilder heeft bij de totstandkoming van dit proces door zijn innemende en respectvolle vasthoudendheid naar zijn politieke collega's een cruciale rol gespeeld. Om het in zijn eigen woorden te zeggen: 'theorieën zijn mooi, maar maatregelen vaak beter'.

Op respect van zijn collega's in de gemeenteraad kon hij staat maken, zo bleek bij zijn afscheid van de raad in oktober 1975. Hij was door de medewerkers –hetgeen opnieuw zijn persoonlijkheid uitlicht– van het bureau voorlichting en publiciteit van de gemeente gevraagd van Rijnmond naar Rotterdam over te stappen en hún hoofd bureau te worden. En zo geschiedde. André van der Louw en hij vormden een geoliede combinatie. Zo waren ze samen onvermoeibare pleitbezorgers van een regionale omroep als spil van de informatievoorziening voor de eigen bevolking. En toen er een uitbreiding van de zendtijd aan de orde kwam, mengde Gerrit zich in deze discussie en stelde voor de Radio Studio in het stadhuis te vestigen zodat de hoofdrolspelers in belangrijke politieke discussies op het Rotterdamse Stadhuis heet van de naald geïnterviewd konden worden. (Links) Rotterdam protesteerde. Dat zou wel erg gekleurde radio worden vond men. Achteraf een creatief plan van een man met een democratisch hart en oog voor publiciteit.

Radio Rijnmond werd onder leiding van hoofdredacteur Nico Haasbroek een succes en werd door kenners in die tijd omschreven